

"גֹּזֵל עַל הַשֵּׁם דִּרְכָּךְ - וּבִטָּח עָלַי - וְהָיָה יַעֲשֶׂה" (תהלים לז, ה)

מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

מייל המערכת

(לתגובות, הערות, הארות וסיפורים):

alon7148454@gmail.com

...

פלאפון: 052-7148454

...

פקס: 08-9941870

דיון הלכתי בשולחן השבת

משולחנם של גדולי ישראל

האם יש איסור בורר בעלוני שבת או בספרי קודש

הרב יוסף אביטבול שליט"א

שאלה: האם יש בורר בעלוני שבת, שמונים על השולחן וכדו' בכניסת לבית הכנסת בתפארת ואנשים בוחרים מה שהם רוצים ללמוד ולקרוא, ויש לדון בזה מצד כמה אופנים.

תשובה: האם יש בורר בכלים, האריכו בהא הפוסקים, שברע"א בשו"ת (סימן כ) מבואר דדוקא בדבר שהוא גידולי קרקע שייך בו בורר, וכן העלו עוד פוסקים, ואולם בט"ז (סימן שיט סקי"ב) כתב לחדש דלא דוקא במיני אוכלים יש ברירה אלא גם הבורר כלים מתוך כלים יש דין בורר יעו"ש, וכן פסק במשנ"ב סימן שיט סקט"ו, בשם האחרונים שהוא הדין בכל דבר שהוא שני מינים כגון כלים ובגדים שייך דין בורר, ואולם כך ס"ל למשנ"ב אולם שו"ת יביע אומר חלק ה' אורח חיים סימן ל"א האריך בכ"ז והביא דברי הפוסקים שס"ל שלדינא אין בורר באוכלים, ולכן הסיק שם לדינא, שיש להקל לברור סכו"ם במקום הצורך, ועוד כתב, וכן מותר לשמש לברור הספרים של בית הכנסת חומשים וסידורים וכיו"ב וליתנם כל ספר במקומו הראוי עכ"ד, וכיון שכן נראה דה"ה הכא שיש להקל בהא, ובפרט שיש עלונים מכל מיני סוגים שאז זה קצת ניכר, ופחות שייך בזה ברירה, ומה"ט דלא שייך בורר כי הוא בכלים, ויש להקל בנ"ד כן ראיתי שצדד הגרי"ח אוהב ציון שליט"א. עוד יש לצדד האם זה חוברת או עלון רגיל, דאם זה חוברת וכו' הוי חשיב בפנ"ע, אלא דקשה להקל בזה היכא שיש מאות עלונים, (בלא גזמא, כי הרי מדי שבת בשבתו יוצאים אלפי עלונים בכל העולם כולו).

צידה לדרך.

כאשר אתה נותן מתנה לחברך, מה ישמח אותך הרבה יותר- מאשר תודה רבה? כשתראה אותו שמח במתנה שנתת לו! זה נותן הרבה רצון וחשק לתת לו עוד!
ה' נותן לנו מתנות! חיים, בריאות, פרנסה, משפחה, דבר ראשון שה' רוצה זה לראות אותך שמח במתנה שהוא נתן לך, אחרת אין חשק לתת לך שוב... (השמחה ההודיה והשירה)

מבט לחיים.

תסלחו לעצמכם | הגילוי הנדיר של מרנא החתם סופר בפרשתנו

שיש חבר או מכר קרוב ששוהה במחיצתנו זמן ממושך, עם הזמן החיבור והקשר נשען על הדברים הטובים שאנו רואים בו, שאם לא כן - החיבור לא היה קיים ממזמן. אין אדם שמעוניין להיות בסביבה של אדם שמקריין אווירה שלילית ולא טובה - ואם כן על כורחך שאדם אוהב להיות בחברת אדם שהוא מרגיש טוב עימו, חייב שה'טוב' הזה יהיה קיים בשני. אך אם נתמקד יותר עמוק, הרי לא יתכן שכל חייו הם סביב הטוב, הרי מתעוררים במעלה הדרך מקרים ומעשים שלא עולים בקנה אחד סביב הטוב לב' של החבר, הגם שהוא לא התכוון לכך, יצר המחשבות שלנו יפרשן את זה בצורה שאולי זה פגע בנו בצורה ישירה או בצורה עקיפה. אך למרות הכל הקשר ימשיך, והרצון להיות עם הידיד הטוב הזה יהיה קיים. מה שאין כן, בחיים שלנו - שישנם פעמים שאנחנו עושים טעויות בין קטנות ובין גדולות, וקשה לנו לסלוח לעצמנו, להתקדם הלאה ושיהיה לנו את הסיפוק והרצון העז להיות בחברתנו שלנו, להנות ולהאמין בטוב שלנו, למרות ואולי בגלל הטעויות שאנו עושים.

כי יצר לב האדם רע מנעוריו" (בראשית ח, כא) - טבע הבריאה, שטבע בנו בורא עולם, שמחשבותיו ויצריו של האדם נוטים לחשוב שלילי ורע. והטבע הזה קיים בעיקר בהסתכלות הפנימית על עצמו בשעה שהוא בוחן את מעשיו בעבר או בהווה. וזה עיקר עבודת האדם בעולמו, לעבוד ולעמוד לראות בראש ובראשונה את הטוב העצום שקיים בו. זאת איננה עבודה קלה, אך היא אפשרית. מתנה גדולה העניק לנו דוד מלך ישראל, באומרו: "מי האיש החפץ חיים? אוהב ימים - לראות טוב" (תהלים לד, יג), מי שחפץ באריכות חיים ובחיים טובים לא תצטרך לעשות הרבה אלא רק לראות את הטוב שבכל דבר, ובעיקר בעיקר את הטוב שבו.

אדם שמרגיל את עצמו לחפש רק את הנקודות הטובות שעברו עליו במהלך החיים, הוא יגרום לתת מודע שלו להציף רק מחשבות חיוביות, טובות ושמחות, ואם כן - הוא יהיה שמח ומאושר בכל זמן ועת. כי ברגע שאדם חושב על עצמו רק טוב, ומחשבתו מתבלטת בעיקר על הטוב שיש בו ועל הטוב שיש בעולם - החיים גם נהיים טובים ויפים.

וזה בצעם ההסבר שאנו נוטים יותר לסלוח לאנשים אחרים מאשר לנו בעצמנו, כי הטבע שלנו להיות ביקורתיים כלפי עצמנו - שאם טעינו נחרב העולם ואז מגיעים למסקנות שחלילה וחס אנו גם לא אנשים טובים... ואילו כלפי החבר'ה הוא טוב, אבל כעת הוא טעה...

קוראים יקרים! תתחילו לסלוח לעצמכם! תחדירו חזק לראש: **אדם נולד כדי להיות טוב, ולא כדי להיות מושלם!** אנשים שלא מוכנים לסלוח לעצמם על טעויות העבר, ומרגישים רע עם עצמם, זה לא אחר מאשר כפירה בבורא עולם, משום שבדרך כלל אנשים אלו נוטים לחשוב שהם מושלמים ואסור להם לטעות, בו בזמן שהם שכחו שאין מושלם בעולם מלבד בורא עולם.

בנוסף אולי הם שכחו שבורא עולם הוא שגרם להם לטעות כדי שירימו את עצמם ויהיו טובים יותר! ולא חלילה וחס כדי לגרום להם להרגיש רע עם עצמם, כי השם הוא טוב! וכשאדם מבין שבכל מה שהוא עושה הוא טוב, ובעיקר בטעויות שלו, במשברים שלו, שהם קיימים אך ורק כדי להרים אותו ולעשות אותו 'טוב יותר', הוא יצליח לסלוח לעצמו כמו שהוא סולח לאחרים, בגלל שהוא מבין שטעויות הם חלק מהחיים 'הטובים' שלו, כדי שהוא ילמד איך להשתפר ולהיות טוב יותר. וברגע שאדם מבין שאין לו אפשרות בעולם להיות מושלם, הוא ידע איך לסלוח לעצמו בטעויות שהוא עשה, והטעויות הללו הם חלק ממהלך החיים שבורא עולם החליט שטוב לנו!

ועל זה כתב מרן החתם סופר על הפסוק בפרשתנו: "לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום" (פרשתנו, כ"ה, ב), וזה לשונו הקדושה והעצומה: "כי הנה יש אשר בטבעו סבלן גדול לא יכעוס כלל, והוא יהיה ענוותן ושפל ברך. ואמנם הוא לא יקנא קנאת ה' צבקות משום אדם, נמצא יצא שכרו בהפסדו. ויש אשר בהיפוך מזה, הוא כעסן על כל דבר מועט, והוא מקנא קנאת ה' צבקות ויצא הפסדו בשכרו.

"אמנם היותר שלם לפני ה', הוא העניו אשר נבזה בעיניו נמאס **מוחל בשלו ואינו מוותר בשל ה'** **ובשל תורתו הקדושה**, וכמו שעשה פנחס בהראותו כעסו וחרונו והעיז פניו נגד כל העדה וזקניהם והרג נשיא שבט, בכל זאת היה עניו ושפל רוח ומוחל על עלבונם בשמעו אומרים בן פוטי זה וכדומה, דברי בזיון וקצף והוא ההפכים לעשות רצון קונו יתברך שמו..."

ולסיום, בכל פעם שטעות יוצאת תחת ידיכם, במקום לומר איזה רע אני, תאמרו מיד: "אני לא מושלם! אבל - אני טוב! וכן, גם שטעיתי אני טוב, כדי שאלמד להבא כיצד להיות טוב יותר".

לע"נ: מו"ר אבי משה בן עישה, עישה בת חנינה, רבי עזריאל בן כוכבה, חדוה בת מיכל מסעודה, מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורג'יה, מרן רבי מאיר מאזוז בן שושנה כמאסנה, ר' יצחק בן שושנה חמשנה, ישראל אפללו בן איזיה, יאיר עידן בן יעקובא תח"י, מקיקס בן שקלילה, הרב אברהם ביתאן בן ברקא, אמנון בן יחיאל פנחס, ר' אליהו איטש בן עזיזה, ורדה בת זכרונה, ניסים בן זינה. [זב"ק: אילה יסכה בת יפה | הצלחה בריאות ופרנסה טובה: א"מ יפה בת ורדה תח"י | לזיווג הגון והצלחה בכל העניינים: דניאל חביב בן יפה | שלום בן יעל | מוקדש לשחרור החטופים במהרה]

ישיבה של מעלה

המבחן שהסתיים בכישלון מר ומשבר עמוק, חיבוק מראש הישיבה והמבחן בישיבה שרק בדיעבד הבנתי מדוע בורא עולם שלח אותי לשם. תקופת המבחנים - הסיפור האישי והמרגש שהתקבל במערכת

ההתנהלות שלהם מולי. "בהתחלה זה הפריע לי, אבל אט אט החדרתי לעצמי - שאם אני מחליט משהו ואני מאמין בו, אני אלך איתו עד הסוף ולא משנה מה, אף אחד לא יזיז אותי. בדרך האמת והחסד בחרתי.

"במשך כמה שבועות למדנו בהתמדה, האווירה הייתה טובה מאוד, לפחות טובה יותר ממה שציפיתי..."

"והנה הגיע יום הדין. אני ואחד הבחורים איתו למדתי נשלחנו להבחן באותה ישיבה. הישיבה המדוברת הייתה ישיבה מוצלחת ביותר - ישיבה שנפשי חפצה בה מאוד. אחד מאחיי אף למד בה ותמיד דאג לדרבן אותי שאלמד רק שם - כי שם זה המקום הכי מתאים בשבילי.

"יום הבחינה הגיע. אני והחברותא שלי נסענו ונבחנו יחד. בלב התפללתי שאני אתקבל לישיבה, ובכלל אחרי המעשה שעשיתי שבחרתי לעזור לאחרים, במקום לעשות את מה שרציתי - האמנתי שאני אתקבל לישיבה.

"המבחן התחיל, הלחץ היה באוויר. הבוחן החל לשאול אותנו שאלות, שם בעצם התחיל המשבר שעברתי. כל שאלה ששאלו אותי לא ידעתי לענות, וכל שאלה ששאלו את חבר שלי הוא ידע לענות. ניסיתי להוסיף על דברי החבר מידי פעם ורק בכדי להראות שאני גם יודע משהו. אבל העסק היה נראה אבוד. הבוחנים 'נדלקו' על החבר שלי - ונתנו לו את כל תשומת הלב, הם הקשיבו לכל מילה שלו, ואף חייכו בכל תשובה שלו. ואני - כלום. נאדה. לא התייחסות, לא חיוך, ובקושי אמרו לי שלום שיצאתי.

"מיד שיצאתי מהחדר הבנתי שאני לשם - כנראה לא אתקבל. אך לא נתתי למחשבות הללו להיכנס לליבי, ופרגנתי מכל הלב לחבר ששהה לצדי. "הפצצת", אני זוכר את המילה שאמרתי לו בלב שלם ובשמחה, למרות התחושות הקשות שהיו לי.

"חזרתי לישיבה, ומיד רצתי לחדר לשכב במיטה. לא רציתי לצאת ממנה. לא האמנתי למה שקרה, צבטתי את עצמי מידי פעם כדי לבדוק שאני לא נמצא בחלום. המחשבות הללו שאני לא הצלחתי במבחן אכלו אותי וגרמו לי להתייאש מהלימוד שלי.

"לאחר מספר שעות בחור נכנס לחדרי והודיע לי שהראש ישיבה קורא לי להגיע אליו. בלי היסוס אמרתי לבחור: "תגיד לראש ישיבה שאני יודע את התשובה ואני לא רוצה לבוא אליו, אולי בהמשך אולי מחר". הבחור חזר לראש הישיבה ומסר לו את דבריי, כעבור דקה אחת הוא חזר אליי שוב

<< המשך בעמוד הבא >>

הסיפור המדהים והמרגש הבא נחת על שולחן המערכת בתחילת השבוע הנוכחי, בעקבות הרלוונטיות שלו הוא עולה כאן לפניכם, ככתבו וכלשונו. לא נגענו.

"לכבוד מערכת 'אור השבת'. ישר כוח גדול על פעלכם למען זיכוי הרבים, אני אישית מתחזק רבות מהדברים שאתם כותבים ומפרסמים מידי שבוע. במיוחד הסיפורים שמעצימים את האמונה בקב"ה.

"אשמח אם תוכלו לפרסם את הסיפור שלי בעלון שלכם. זה סיפור שהתחיל לפני שש שנים ונגמר בשבוע שעבר ביום חמישי. בטוחני שהוא יסייע לבחורים שחוו את מה שאני חוויתי, וייתן להם נקודה של אור ואמונה למרות ובגלל הכל.

"כאמור, הסיפור שלי מתחיל לפני שש שנים השם שלי הוא נהוראי כהן (שם לא בדוי). למדתי בישיבה קטנה מפורסמת באזור מרכז הארץ. הייתי נחשב שפיץ של השיעור, ראש הישיבה והצוות חיבבו אותי מאוד. גם החברים שלי, העריכו אותי מאוד ולא בגלל היותי חברמן, אלא בעיקר בזכות הכישרון וההתמדה שזכיתי להם.

"השיא הגיע בתקופת הבחינות לישיבות גדולות. חבריי לשיעור רבו ביניהם מי ילמד איתי את החומר של הבחינות. למרות ההתלהבות שהייתה אמורה לבעור בי, החלטתי להסתכל על הדברים בצורה נכונה.

"ההתייעצתי עם ראש הישיבה מה עליי לעשות בעניין. ראש הישיבה הביא לי את נקודת המבט שלו שאמרה: תבחר לך את הבחורים שיש להם קושי וחולשה בלימוד, ואותם תרים. ללמוד עם בחורים אחרים שגם הם מוצלחים זה לא חכמה, אם אתה תזכה לעבוד על המידות שלך, וללמוד דווקא עם הבחורים שזקוקים לזה באמת - אני בטוח במאה אחוז שתהיה לך סייעתא דשמיא מעל הטבע ותתקבל לישיבה שאתה חפץ בה בקלות.

"יצאתי מהחדר שלו בהחלטה שאני מאמץ את הרעיון שלו. למרות שהייתי מעוניין ללמוד עם הבחורים שיותר נמצאים ברמה שלי שנוכל לדבר באותה רמה, אבל סוף כל סוף כל מי שמתנהג עם הזולת כלפנים משורת הדין, זוכה שמלמעלה מתנהגים עימו בצורה של לפנים משורת הדין.

"ואכן סגרתי חברותא עם שני בחורים. חלק מהחברים האחרים הרימו גבה, ואף חלקם היו נוהגים להראות לי השכם והערב שהם פגועים ממני. כמה שניסיתי להסביר להם בצורה יפה שלא תפגע בבחורים החלשים שאני לומד איתם - זה לא עזר לי, אלא להיפך רק העצים את

עולם הנתניה

הטבע שברא בורא עולם בעולמו זה כמו גלגל שעובד כל הזמן, והטוב שוירד ממנו תלוי אך ורק בנו - הכיצד? מרתק!

טבע ברא הקדוש ברוך הוא בעולם, והוא שהעולם עומד על הדבר העיקרי שנקרא 'נתניה'. מאז היותנו ילדים קטנים, ההורים נתנו, העניקו והשקיעו כל מה שהיה ביכולתם. שהיינו רעבים - הם נתנו לנו אוכל לאכול. שהיינו צמאים - הם מייד מזגו לנו מים קרים לתוך כוס והשקו אותנו. היינו חפצים למתנה - היינו מקבלים אותה, בדרך מבצע או בדרך פינוק ואהבה.

שהילד גודל ומקים בית, הוא זוכה גם להעניק ולתת לרעייתו, לילדיו ולבני ביתו. ככה זה עובד - תמיד בגלגל שפעם אתה מקבל ופעם אתה נותן.

כך גם בלימוד התורה - אנו רואים בגיל צעיר אנו הולכים לקבל תורה מהרבנים בתלמוד תורה, ועוד מורים, וכשגדלנו אנו כבר מלמדים תורה, בין אם זה את ילדינו ובין אם זה כמלמדים בתלמוד תורה.

כך גם בגמילות חסדים - שאדם נותן צדקה למישהו, הוא בעצם נותן לעצמו את הצדקה הזאת, משום שבכל מצב הצדקה הזאת בסוף תחזור אליו ואף יותר משווי הצדקה שהוא נתן בהתחלה.

מידת הנתניה עיקרה היא שמחה וסיפוק שממלאת את האדם בשעה שהוא נותן. וזו הסיבה גם ש"השרוי בלא אישה שרוי בלא טוב ובלא שמחה וכו'", משום שכל מהותו של יהודי זה נתניה. הנתניה מולידה חיבור ואהבה בין הנותן למקבל, והשמחה הזאת היא שמחה אמיתית של סיפוק הבא מתוך הנשמה.

כשאדם יתמיד במידת הנתניה, ומאידך בכל פעם שמקבל משהו הוא יכיר תודה וישמח בחלק שקיבל - מובטחת לו תמיד מידת השמחה.

בדורנו אנו, אנשים רבים מחפשים ושואלים כיצד ניתן ללמוד ולקבל את דרך השם בצורה הנכונה שמתיישבת על לב כולם בשמחה ובטוב לבב. וכן, לא מדובר רק מהציבור שרחוק מתורה ומצוות אלא בעיקר מתוך ה'בייס' של בני התורה הקדושים - שתרים אחר כל שבב מידע כיצד לנהוג על פי הכתוב בספרי רבותינו, אך בשפה המובנת והמתיישבת על הלב.

קוראים יקרים! בסייעתא דשמיא עצומה ובמתנת חינוס מבורא עולם זכינו במערכת 'אור השבת' להשתדל כמה שיותר להביא בפני הקוראים את דבר השם ברמה, באיכות ובשפה קולחת וזורמת ונחמדה למראה עיניים. כעת, ברצוננו להפיץ את דבר השם לכמה שיותר בתים בישראל - שכמה שיותר אנשים יפגשו בדברים הנאמרים על גבי הגיליון, יתחזקו ויתעלו כל אחד בענייניו ובצורה שבורא עולם רוצה ממנו.

אי לכך, מי שמעוניין להצטרף למעגל נתניה אין סופי שמסתכם בשיא של מעלת מזכה הרבים שהראשונים אמרו עליו דברים רבים ועצומים, בין היתר: זוכה לבנים תלמידי חכמים, כל היוצא מפיו מתקיים, זוכה לבנים תלמידי חכמים כשמואל הנביא, ועוד עשרות הבטחות שאין אחד מאיתנו שלא מעוניין להיות חלק מהם...

בתרומה של 100 ₪ - נוכל להדפיס 300 עלונים. קוראים יקרים! תחשבו רגע אחד כמה זכויות יוצא לכם מסכום של 100 ₪ !!! לא פחות מ- 300 משפחות! ומי יודע כמה יש בני משפחה בבית שגם יקראו את הדברים ויתחזקו! ללא ספק - זכות ענקית בסכום שנמצא בהישג יד.

נשמח מאוד שתהיו שותפים עמנו בהפצת האמונה ברחבי תבל. ניתן לפנות אלינו בדרכי הפנייה למערכת העלון. בברכת יגדיל תורה ויאדיר.

>> המשיך מעמוד קודם >>

והודיע לי שראש הישיבה ביקש שאבוא אליו בדחיפות וכי הוא מצווה עליי להגיע מיד.

"אספתי את עצמי מהמיטה, לא לפני שניקיתי את הדמעות ושטפתי את הפנים שלי. למרות הכל, העיניים האדומות מבכי הסגירו את המצב שלי. התגנבתי לחדרו של ראש הישיבה, ישבתי על הכסא ושוב פרצתי בבכי.

"בפעם הראשונה בחיי, ואולי אף בחיי... ראש הישיבה שהיה ידוע בקרירותו התרומם מכיסאו והגיע לשבת לידי. הרגשתי את הידיים שלו שחיבקו אותי מלב אוהב ודואג.

"ר' נהוראי", אמר לי ראש הישיבה בקול עמוק, "אינני מסוגל לראות את פניך ככה. אני רגיל לראות את השמחה שלך, את העוצמות שלך, את אש התורה שזעק מתוך העיניים שלך. חשוב לי לומר לך משהו אחד, שאי אפשר להתנוכח עליו: אתה בחור מצוין וכישרוני. ואתה חייב להבין שהכישורן שלך לא תלוי בקבלה שלך לישיבה. הכישורן שלך מתבטא בלימוד שלך - והלימוד שלך הוא מעל ומעבר. זה משהו שלא היה לי בישיבה מאז שהיא הוקמה. ואני רוצה להוסיף לך משהו: גם המידות הטובות שלך, את המידות הללו לא מצאתי באף בחור אחר. זה לפני הכל. חשוב שתדע להעריך את עצמך, גם ברגעים הללו, ותבין שאת הדברים האלה אף אחד בעולם לא יכול לקחת לך, וזה המהות שלך. בסוף הכל יעבור, אבל את הדברים שאתה יכול לשמוח בהם, הם לעולם אבל לעולם לא יעברו ולא יעזבו אותך!"

"את המילים שאמר לי ראש הישיבה אני זוכר כמעט אחת לאחת. הם נמצאים אצלי בראש כמו תקליט, ולו רק בגלל אותו רגע מיוחד בו ראש הישיבה הראה רגישות גדולה עד מאוד כלפי בחור בישיבה. זה שלעצמו נסך בי רגע של אושר בתוך 'הבלבלות' שהיו לי בראש.

"אחרי כמה דקות שהוא נתן לי להבין את הדברים שהוא אמר לי, הרמתי את הראש והבטתי בו. ואז הוא הודיע לי את התשובה הרשמית שהחזירו - שאכן הישיבה החזירה תשובה שלילית. לא הופתעתי, ידעתי, הרגשתי וגם הבנתי במהלך הבחינה, שללמוד שם - זה לא יקרה.

"ראש הישיבה המשיך לומר לי: 'תדע לך עכשיו זה הזמן שלך! אתה עכשיו בונה את החיים שלך, האם אתה בוחר להסתכל על ה'לא' או להסתכל מה אני יכול לעשות'. הוא הבהיר לי שמותר לי להתעצב, אבל בד בבד הוא הוסיף לי שאני חייב להרים את עצמי, וללכת להבחן בישיבה אחרת, האמנם שהיא פחות טובה, אבל לטענתו היא ישיבה שמאוד תתאים לי, אולי אפילו מהישיבה שייחלתי להתקבל אליה.

"בקשתי ממנו שיתן לי יומיים להתאפס. נסעתי עם אחי הגדול לטיול באזור הצפון, והחלטתי עם עצמי שאני חוזר, אני חוזר עם כל הכוח

והעוצמות להבחן בישיבה השניה שראש הישיבה הציע לי.

"ואכן לאחר כיומיים חזרתי לישיבה, חזרתי עם תובנה שהחזירה אותי מחוזק יותר. הבנתי, שאם לא התקבלתי לישיבה שחפצתי בה עד מאוד, זה לא אומר שאני כאן הבעיה, או שמשמייים לא רצו לתת לי דבר טוב. אלא להיפך, הבעיה היא בישיבה שהיא לא מתאימה לי, ואם כן בורא עולם יודע שהישיבה הזו לא מיועדת לי במאה אחוז - והוא בעצם נתן לי מתנה שלא התקבלתי לשם, כי אולי רק הייתי נופל ולא מתעלה.

"ראש הישיבה סגר לי מבחן בישיבה. הלכתי לשם בשמחה ועם נפש חפצה. האמנתי בכוחות שלי, והאמנתי בעיקר בטוב של השם, שאם זה המקום שלי אתקבל לשם ללא כל בעיה. ואכן הרגשתי במהלך המבחן את הסיעתא דשמיא שליוותה אותי.

"על כל השאלות שנשאלתי השבתי תשובות מלאות. הוספתי חילוקים והסתעפויות. ראש הישיבה התלהב ממני בצורה בלתי רגילה. הוא המשיך לדבר איתי בסוגיה גם ללא קשר למבחן. בסוף המבחן הוא אמר לי: 'אני לא נוהג לעשות את זה. ברוכים הבאים לישיבה שלנו'. כלומר, התקבלתי במקום.

"שמחתי שמחה גדולה והרגשתי תחושת הקלה. כעת רכזתי את כל הכוחות שלי לחודש אלו. שכבר הגיע במהירות. אקצר את התהליך הארוך ואומר שההתחלה בישיבה הייתה מדהימה ומספקת, וגם ההמשך היה מהנה. התעלתי בתורה ובמידות בצורה מיוחדת.

"כעבור שש שנים, בתחילת זמן קיץ הנוכחי, כלומר שאני בוועד ישישי, ראש הישיבה קרא לי לחדרו. הוא החל להחמיא לי ולהציף את הרגעים היפים שהיה לו איתי במהלך המבחן אצלו, ועל כך שהוא התרשם ממני מאוד ועד היום הוא אוזח ממני עולם ומלואו. הן מבחינת לימוד, והן מבחינת מידות. במהלך השיחה הוא הציע לי את ביתו, שהייתה נערה מיוחדת במינה צדיקה ויראת השם. לא רציתי אפילו לברר, והודעתי להורים שלי שאני רוצה להתקדם לפגישה.

"ביום חמישי שבוע שעבר סגרתי ווארט עם ביתו של ראש הישיבה. זכיתי לבת תלמיד חכם עם מידות טובות. ההתרגשות הייתה בשיאה.

"את האמת עד עכשיו האמנתי בלב שכנראה זה היה המקום הכי טוב בשבילי. אמנם שבוע שעבר נוכחתי לראות לנגד עיניי שאכן, משמייים רצו אחרת, כי לבורא עולם הייתה תוכנית סדורה מדוע אני צריך ללמוד דווקא בישיבה הזאת.

"ועם זה אני רוצה גם לחתום. לבחורים שנמצאים בתקופת הבחינות - היחיד שיוודע מה הכי טוב בשבילכם - זה רק בורא עולם. תסמכו עליו בעיניים עצומות ותתנו לו להוביל אתכם לישיבה שלכם. עוד יגיע היום שבו תבינו למה הישיבה הזאת דווקא הייתה טובה לכם."

האמנתי

חיים של שמחה וסיפוק בדרך אמונה וביטחון בקב"ה
דניאל ברם

בריאה מיוחדת במינה!

אי אפשר להעריך את עצמך בלי ההכרה הבסיסית: אתה בריאה מיוחדת וייחודית בעולם. הארה נוספת בדרך אל ההערכה העצמית על פי האמונה

בשבוע שעבר הבאנו כאן את ההבנה הבסיסית של מאמר חז"ל: "לעולם יאמר אדם בשבילי נברא העולם" - שאדם יהיה רגוע ובטוח בליבו, שהוא כל כך מיוחד עד כדי כך שבורא עולם "יסובב" את כל העולם ולו כדי להיטיב לו.

שבורא עולם ברא את האדם, הוא גם הבין שבחיינו יהיו זמנים שהוא ישב עם עצמו ויהרהר: מה אני מוסיף בעולם? יש 15,000,000 יהודים בעולם, במה אני מיוחד מהם? אולי הפעולות שלי מיוחדות ואין כל תכלית למעשיי?

על זה אומר לנו אבא שבשמיים: המחשבות הללו הם שטויות! הרי כל העולם כולו בראתי רק בשבילך - אתה עצמך, באופן פרטני! לא בראתי את העולם - 'בשבילכם', אלא - 'בשבילך'! זו מתנה ענקית מבורא עולם! זו מתנה שכל בוקר צריך לקום ולרקוד איתה... להיות גאים בכך שכל העולם נברא אך ורק בשבילי. רוצה לומר: אם אני לא הייתי פה - ממילא כל העולם כולו לא היה פה!

יהודי יקרי! אתה חייב להבין שאתה ילד ייחודי ומיוחד של אבא בשמיים. אתה חייב להבין, שהוא משגיח עליך בהשגחה פרטית מלמעלה, והוא אוהב אותך אהבה אישית אין סופית! במשך כל היום כולו הוא יושב ומחשב כיצד לעשות לך את הדברים הטובים ביותר, את הדברים שימחחו אותך! הוא רוצה שתחיה הכי טוב שיש בעולם! כי בשבילך הרי הוא ברא את העולם!

חז"ל אומרים (סנהדרין פ"ד מ"ה): "כל המציל נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם מלא". ויש להבין בדברי חז"ל מה הסיבה שנחשב כאילו הציל 'עולם מלא', שיהיה דומה למי שהציל 'עולם'?

כותב מרן הראש"ל הגאון רבי אליהו בקשי דורון זצ"ל יסוד גדול לחיים בספרו 'בנין אבי' (תשובות רפואה בהלכה, סימן ה'): "וההגדרה 'עולם מלא', לכל נפש מפקיעה למעשה כל שיווי וכל דמיון עליו אדמות לחיי אדם כשם שאדם אינו יכול להעריך עולם ומלואו, כך גם אין לנפש אחת."

עם תחושת החיים שאתה הדבר ששווה הכי הרבה בעולם, אתה חייב לקחת איתך לכל מקום שלא יהיה. בכל דבר שתעשה בחיים שלך תחזיר לעצמך שאתה הדבר הכי טוב שהיה אי פעם בעולם הזה. כשחלילה וחס נכנסת כך מחשבה: מה אני שווה? אתה מיד תגידי לעצמך: אני שווה עולם ומלואו, אין סוף של שווי - כל העולם כולו פה נברא אך ורק בשבילי, ואם כן אני צריך להרגיש הכי טוב עם עצמי!

(דרך אגב, חשוב לדעת, היצר הרע הוא זה שאחראי על ייצור המחשבות הללו, ואין בהם בדל של אמת! הכל שקר! לכן חשוב מאוד לא להילחם מולו ולומר שזה לא נכון, אלא פשוט לייצר מחשבה אחרת, חיובית כפי שנכתב, וכמו שידוע: אין שתי מחשבות מקבילות...)

ולסיום, משימה לשבוע הקרוב: בכל מקום שתהיה תחשוב על כך שהכל כאן נברא בשבילך. קניית בסופר? הוא נפתח במיוחד בשבילך, וגם נהג האוטובוס נולד רק כדי להסיע אותך... וכן גם המוצר יוצר רק בשבילך! עם עבודה מתמדת, תראה איך הערכה העצמית שלכם רק עולה בעזרת השם.

יש לכם שאלה? אל תהססו לפנות, ובס"ד נפתור הכל!
לתגובות ולשאלות בדוא"ל: alon089945291@gmail.com

לתגובות או אם יש לכם סיפור חיים לשתף אותנו - שלחו לדוא"ל: alon7148455@gmail.com

